

Sygn. akt: I C 1367/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	p.o. sekr. sądowego Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1367/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 310,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwana zawarła z (...) w dniu 29 listopada 2012 roku umowę pożyczki nr (...), na podstawie której otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu. Pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania. W dniu 31 marca 2016 roku (...) zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na rzecz powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z pozwaną.

Pozwana A. K. zawiadomiona prawidłowo o terminie rozprawy nie stawiała się na posiedzenie i nie wniosła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w dniu 31 marca 2016r. zawarł z (...) z siedzibą w H., F. umowę przelewu wierzytelności. Zgodnie z §2 tej umowy przedmiotem cesji były wierzytelności pieniężne w ilości i o wartości wskazanej szczegółowo w załączniku nr 5 do mowy w wersji papierowej i elektronicznej. Według §2 pkt d umowy wierzytelności te pochodziły z umów kredytowych pierwotnie zawartych z dłużnikami przez (...) Sp. z o.o. (poprzednia nazwa (...) Finanse Sp. z o.o.), które zostały następnie przeniesione na zbywcę a przedmiotowe umowy kredytowe były zawierane od marca 2008r. do października 2013r. a nadto wierzytelności te nie

były wcześniej windykowane. W elektronicznym załączniku do tejże umowy zamieszczono wierzytelność w stosunku do A. K. oznaczając jej wysokość na 300 zł – „kapitał” i 103 zł – „koszty”.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 8-12)

W dniu 27 września 2016r. powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/448/9/ (...), w którym stwierdzono, że w dniu 31.03.2016r. Prokura (...) z siedzibą we W. nabył od (...) wierzytelność wobec pozwanej A. K. wynikającą z umowy pożyczki nr (...) Wysokość zobowiązania dłużniczki na dzień wystawienia wyciągu określono na 310,30 zł w tym należność główna w kwocie 300 zł oraz odsetki w kwocie 10,30 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg funduszu k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu przytoczone przez powoda okoliczności w uzasadnieniu pozwu, w świetle przedstawionych przez powoda dowodów, budzą uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak stanowi art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Należy wskazać, że w procesie o zapłatę należności, opartym na twierdzeniu o nabyciu wierzytelności wskutek przelewu, badanie sądu obejmuje zarówno istnienie, jak i treść stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał dotychczasowego wierzyciela z dłużnikiem. Warunkiem więc otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 12 lipca 2006 roku w sprawie V CSK 187/06). Dodać także należy, że nie może być przy tym wątpliwym, kto był pierwotnym wierzycielem, wobec kogo dłużnik zaciągnął zobowiązanie.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy wskazać należy, że strona powodowa wnosząc o zapłatę należności w postępowaniu uproszczonym powinna w pozwie zawnioskować wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Strona powodowa powinna również dołączyć do pozwu wszelkie dokumenty, z których wynika, że określona wierzytelność przysługująca od określonego dłużnika, w tym przypadku od pozwanej A. K., istnieje w dochodzonej wysokości i jest wymagalna, a powód jest uprawniony także do naliczania odsetek we wskazanej wysokości. Strona powodowa nie dołączyła jednak umowy o nr (...), łączącej pozwaną z wierzycielem pierwotnym, na którą powoływała się w uzasadnieniu pozwu.

Nie sposób więc ustalić, czy i z kim oraz jakiej treści umowę zawarła pozwana. W świetle treści § 2 pkt d przedłożonej umowy przelewu wierzytelności budzi także wątpliwości i to czy w ogóle doszło do skutecznego ciągu cesji wierzytelności z pierwotnego pożyczkodawcy na rzecz powoda albowiem zbywca wierzytelności sam miał nabyć zbywane wierzytelności w drodze cesji od innego podmiotu.

Na poparcie istnienia i wysokości swojego żądania strona powodowa przedłożyła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. Tymczasem w wyroku z dnia 13 czerwca 2013r., V CSK 329/12, Sąd Najwyższy wskazał, że wynikające z art. 244 § 1 k.p.c. w zw. z art. 194 ustawy z 2004 r. o funduszach inwestycyjnych domniemanie zgodności z prawdą danych ujawnionych w wyciągu funduszu sekurytyzacyjnego należy ściśle wiązać tylko z tymi okolicznościami, które według przepisów szczególnych powinny być przedmiotem zapisów w księgach rachunkowych prowadzonych przez fundusz sekurytyzacyjny. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz nie dowodzą istnienia i wysokości nabytej wierzytelności.

Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności a także obowiązek wykazania skutecznego ciągu cesji wierzytelności poczynając od pierwotnego wierzyciela.

Twierdzenia powoda budzą zatem uzasadnione wątpliwości a jednocześnie powód nie przedłożył wystarczających dowodów uzasadniających żądanie. Dlatego powództwo należało oddalić na podstawie art. 6 kc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3. (...)

S., dnia 6 lutego 2017 r.